

Motion till riksdagen

1988/89:Ju20

av Jan-Erik Wikström och Kerstin Ekman (båda fp)
med anledning av prop. 1988/89:124 om vissa
tvångsmedelsfrågor

Svenska Ekumeniska Nämnden, de svenska kyrkornas gemensamma organ med ärkebiskopen som ordförande, har i en skrivelse till regeringen hemställt att kyrkofriden måtte respekteras även i våra dagars samhälle.

I Sverige har vid flera tillfällen polisen brutit sig in i kyrkor och kloster för att jaga reda på flyktingar som sökt sig till en kyrka eller ett kloster för att få andrum och hjälp och tröst. Om de kommer från länder med katolsk eller ortodox tradition har det för dem varit självklart att de skulle kunna finna en tillfällig fristad i kyrkan eller klostret. Kanske har de också vid den undervisning i svenska som de fått del av hört talas om att redan Birger Jarl införde hemfrid, kvinnofrid, tingsfrid och kyrkofrid. Säkert har de liksom många svenskar levat i tron att både kyrkofriden och kvinnofriden fortfarande existerade i Sverige.

Regeringen besvarar nu framställningen från Svenska Ekumeniska Nämnden med att inte lägga fram något förslag som begränsar möjligheterna till tvångsingripande i kyrkor och kloster.

Vi finner detta beklagligt.

Vi kan naturligtvis inse svårigheterna att helt förbjuda möjligheterna till tvångsingripanden i kyrkolokaler (här använt som sammanfattande beteckning på kyrkor, kloster, moskéer, synagogor osv.). Ett sådant generellt förbud skulle innebära att lagöverträdare skulle söka undandra sig lagföring genom att ta sin tillflykt till en kyrka. Det är naturligtvis inte de grova brottslingarna vi värnar om när vi vill återinföra och stärka kyrkofriden. Men vi finner det upprörande att särskilt utsatta människor – t.ex. utvisningshotade flyktingar – inte ens kan få ett andrum, en tillfällig fristad genom att söka sig till en kyrka.

Vi föreslår därför att riksdagen beslutar ge regeringen i uppdrag att till riksdagen återkomma med förslag till regler som begränsar möjligheterna till tvångsingripanden i kyrkolokaler. I första hand skall kyrkofriden skydda dem som inte ens misstänks för att ha begått något brott enligt brottsbalken.

Om det av lagtekniska eller andra skäl inte går att införa sådana begränsade regler är vi inte främmande för ett förbud för tvångsingripanden i kyrkolokaler. Om ett sådant generellt förbud skulle bli nödvändigt och därmed ge tillfälligt skydd även åt brottslingar, är vi övertygade om att kyrkorna inte finner någon anledning att skydda dem utan vill medverka till att de överlämnar sig till polisen.

Behovet av det andrum och den fristad som kyrkorna kan erbjuda gäller dem som verkligen behöver det – flyktingar och andra förföljda. Kyrkofriden behövdes inte bara på Birger Jarls tid, den behövs även under de justitieministrar som i våra dagar innehar ämbetet under längre eller kortare tid.

Mot. 1988/89

Ju20

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär förslag till införande av regler om tvångsingripanden i kyrkolokaler i enlighet med vad som anförs i motionen.

Stockholm den 5 april 1989

Jan-Erik Wikström (fp)

Kerstin Ekman (fp)